

Несе мужик у ночовках  
Додому свячене:  
Яйця, паску, і ковбаси,  
Й порося печене.

І порося, як підсвинок,  
Та ще й з хроном в роті.  
Несе, бідний, та й спіткнувся  
У самім болоті.

І схибулись нові ночви,  
Затряслось свячене,  
І в болото покотилось  
Порося печене.

Глянув мужик на болото,  
Посвистав до лиха,  
Одвернувся, набік плюнув  
Та й промовив стиха:

"Та свиня таки свинею!  
Правду кажуть люди:  
Святи її, хрести її —  
Все свинею буде!"